

ראשיהממשלה בבית החולים שבוע של חרדה

תוצאה מזיהום — לאחר זיהום חריף, בייחוד כשהחולה אינו נח די צורכו, מצטברת בגוף כמות גדולה מאד של כדוריות לבנות. זה איננו סימן של מחלה, כי אם תופעת-להאי של מחלה כגון שפעת, אנגינה או אפילו פצע מוגלתי גדול, שהתפתחה ללא טיפול. תופעת-לוואי של התקפת-לב — ריבוי הכדוריות הלבנות במקרה זה אינו מסוכן בפני עצמו, אלא רק תוצאה צדדית של התקפת-הלב. אגב, לאדם בגיל מבוגר (מעל 65) קל יותר, יחסית, לעבור בשלום התקפת-לב, מאשר לאדם צעיר יותר, בגיל 35-45. אדם מבוגר יכול להתגבר על התקפת-הלב ולהמשיך בעבודה חקנית שנים ארוכות לאחר-מכן, בזמן שהתקפת-לב של אדם צעיר הינה, לעיתים קרובות, קטלנית.

***

תוצאה של עייפות מצטברת

בדיקות התכופות שנעשו ללוי אשכול נועדו לברר אילו מן הסיבות יכלה לגרום לריבוי הכדוריות הלבנות. בדיקות הלב התכופות היו אמצעי-זהירות, לאור החולשה הכללית שלו ולאור התקפת-הלב שהיחה לו בעבר. לכן חלף יותר משבוע, לפני שהרופאים הירשו לעצמם להודיע בבירור, כי אין מצבו של ראש הממשלה מעורר דאגה. אבל שבוע זה היה רחב חששות כבדים.

גם בסוף השבוע לא מסרו הרופאים דבר על מהות המחלה, אולם לפי האופטימיות של מקורבי ראשיהממשלה, ולאור העובדה שהותר לו לקבל אורחים ולעסוק מעט בעניינים שוטפים, התקבל על הדעת ההסבר השלישי למחלה: שריבוי הכדוריות הלבנות בא עקב זיהום ועייפות מצטברת. ידוע כי אשכול היה מקורר קשות לפני צאתו לתימרון, וכי למרות חופשתו האחרונה נשאר עייף מאד ממאמציו במערכת הבחירות. כל אלה יחד חברו להחלישו, וליצור את המשבר שעורר דאגה ברחבי המדינה.

לכן גם ציח עליו לנוח תקופה ממושכת.

מה הסתירו הרופאים?

הדת של חדר מספר 1, שהיחה סגורה ומסוגרת בימים הרשונים של השבוע שעבר, נפתחה השבוע לעיתים יותר ויותר קרובות. בחדר זה, בקומה השמינית של בית-החולים הדסה בירושלים, שכב ראשיהממשלה לוי אשכול, והתאושש מן המחלה שהפילה אותו למישכב. העובדה שמתר היה לו לקבל אורחים, אישרה את הבולטיזנים הרפואיים, כי ראשיהממשלה מחלים והולך. אולם גם השבוע לא מסרו הבולטיזנים ממה סבל לוי אשכול. אזרחי ישראל, שזכותם לדעת את העובדות לא באה על סיפוקה, המשיכו לשאול: מה היחה מחלתו של ראשיהממשלה? והעיקר: מדוע מיאנו הרופאים למסור הודעה על כך, עשרה ימים אחרי שהובא אליהם?

הצורה שבה הועבר אשכול לבית-החולים, תיאור התעלפותו בחל הצבאי בעת התימרון הגדול בדרום, ובדיקות-הלב התכופות שנעשו לו בקארדיוגרף, נתנו מהלכים לדעה, כי אולי סבל ראשיהממשלה מהתקפת-לב. על אחת כמה וכמה, שאמנם עבר התקפת-לב לפני שנים אחדות. דעה זו התחזקה, כאשר נמסר רישמית כי האיבחון הראשון, בדבר ולקת-ריאה, הוכח כבלתי-ינכון. כעבור כמה ימים הודיע הפרופסור משה רחמילביץ, כי טרם נקבעה מחלתו של לוי אשכול. מכיוון שתוך פרק זמן זה היו הרופאים יכולים לקבוע אם אמנם עבר אשכול התקפת-לב, ומכיוון

מחלתו של אשכול

שאיש לא הטיל ספק בנכונות ההודעה הרפואית שטרם נקבעה המחלה, נשאלה ביתר סקרנות השאלה: ממה סובל אשכול? השבוע הפסיר אחד ממקורביו של ראשיהממשלה משפט קצר, שהיה בו כדי להבהיר במידה מסויימת את מהות מחלתו של ראש הממשלה ואולי גם את סיבת שיתקם של הרופאים.

בדיקת הגורמים האפשריים

איש זה אמר: "כאשר חלה ראשיהממשלה ונפל למישכב, ערכו לו בדיקות-ים שיגרתיות. תוצאות הבדיקה הראו שיש לו יותר מדי כדוריות לבנות." ידוע שלאחר מחלות מסויימות מתרבה כמות הכדוריות הלבנות. אך ריבוי הכדוריות הלבנות בדם יכול להיגרם גם מסיבות אחרות. כדי לאבחן סופית את הסיבה הנכונה לריבוי הכדוריות הלבנות, יש צורך בבדיקות כלליות ובספירות-דם מדי כמה שעות, לבדיקת קצב ריבויין של הכדוריות הלבנות. לגבי אדם בגילו של אשכול (70) יכולים להיות כמה הסברים עיקריים לריבוי כזה של הכדוריות הלבנות: ● החלשה שבאה עם הגיל — בטיפול מתאים אין תופעה זו הרת-אסון. אנשים בגיל 70 יכולים לחיות ולעבוד כמעט-כרגיל במשך שנים, לאחר שמתגלה אצלם הריבוי הלבני. ● מחלה ממארת — אשר האיבחון תופעה זו. ● רבות ומדוקדקות.

הלוחמים של יום השבת האחרון התאספו ב-12 בתיהכנסת של אשדוד. בראשם התייצבו המנהיגים הרחוקים: שני הרבנים הראשיים של העיר, וחברי המועצה מהמפלגות הדתיות. חניכי ישיבה מיבנה הקרובה היו פלוגת מחזק מיוחדת. אחרי תפילת מלחמה קצרה, נסגרו שערי בתיהכנסת. הצבא יצא למסע ההתקפה נגד אויבי הדת בנמל אשדוד. ושוב, לפי כללי-מלחמה מקובלים, לא בכביש הראשי, אלא בדרך קצרה ובטוחה יותר: דרך חור לות החוף.

כאלף לוחמים חדרו לנמל מן הצד, ליד שובר הגלים. הגדוד כבש את מחנה הגם אויב בהפתעה, ללא אבדות, השתלט גם על רציף הנמל, בו עבדה באותה עת המשמרת השנייה בפריקת האונייה היוונית מסולוני.

המלחים היוונים חזו בהצגה מעל הסיי פונים: במשך שעותיו רקדו הכובשים על הרציף, ואחר-כך התאספו לתפילת מעריב. במשך כל אותן שעות לא התערבה המשטרה.

כמה עודה שבת-המלכה? כך נפתחה השבוע ההתקפה הדתית, שמטרתה היא שיתוק כל מרכזי התחבורה הבינלאומיים בארץ. למעשה, זוהי מלחמה על עקרונ בלבד. שכן כבר עתה נמלי ישראל משותקים למעשה בימי שבת וחג — אלה הם הנמלים היחידים בעולם שאינם עובדים בכל ימות השנה. מטרת הדתיים היא להשבית גם את העבודות החיוניות,

מנית סיפורים עליו, מאז נחת על אדמת אשכנז כשגיר מוסמך של מדינת-ישראל. כך סיפרו העתונאים בשם ארתור כי שני סוגי גרמנים פונים אליו: אלה שהצילו בעבר יהודים והרוצים עתה לבוא על שכרם, ואלה שרומו עלידי סוחרים יהודיים ורוצים בעזרת השגריר.

לדברי ארתור בעתונות הגרמנית, רגילים בניישיחו הגרמניים לשור בדבריהם פסוקים כגון: "אפילו היחה לי פעם יודה יהודיה," או "הרי לא רק יהודים נהרגו במלחמה."

הזרה ערבית. אבל בצד סיפורים מסוג זה מספק ארתור לעתונות הגרמנית גם חומר רציני יותר. וחבל.

בעת ביקורו של מלך מארוקו, חסן השני בגרמניה, נפוצה בין יודעי-דבר הידיעה כי המלך פועל לחידוש יחסי גרמניה-ערב, שהוא לטובת ישראל משני טעמים:

● היחסים נותקו בגלל כינון היחסים הדיפלומטיים בין גרמניה וישראל, אם יחודי ש, יהיה פירוש הדבר שמדינות-ערב מש- לימות עם יחסים אלה, ולמעשה מכירות כולות כל מדינה לקשור יחסים עם ישראל. ● הגרמנים יופיעו במרחב כגורם נוסף המקיים קשרים טובים עם ישראל והער- כים, והמסוגל לתת בעת הצורך.

ישוין מתחלקת. אך באמצע הביקור של המלך בגרמניה, מצא ארתור את השעה כשורה להכרזה מפוצצת. הודיע הוא, כי ראיון עם העתונאים: ישראל תשמח על הידוק היחסים בין גרמניה והערבים.

להכרזה זו היחה תוצאה מיידית. המלך ציתח את המגע בין מארוקו וגרמניה על נושא זה. כי חסן, שמצבו עדין ממילא, לא היה מעוניין להופיע בעיני העולם ה- ערבי כפועל כיתוף הרצוי לישראל. האם היחה ההכרזה מישהו? כתבים גר- מניים ציניים מפקקים בכך. סבורים הם: ארתור קיבל הוראות לחבל בצורה זו ב- התקרבות הגרמנית-ערבית. רק ידידיו של ארתור מאמינים כי לא קיבל שום הוראה. לשונו פשוט התחלקה.

בורג'יה לא אמר

קול ישראל שירד את הידיעה בשימחה, ובכל השפות ולכל ארצות תבל. הנשיא אל- חביב בורגיבה, כך נאמר, אמר שהערבים שונאים את ישראל רק מפני שהם מקנאים ב:שיגשגה הכלכלי.

ידיעה כזאת היחה צריכה לשמח את ליבו של כל ישראלי וידי-ישראל. שהרי זה מה שטענה התעמולה הציונית מאז ומעולם. אלא שגלידיעה כולה לא היה שחר. בור- גיבה מעולם לא אמר דבר כזה.

אפשר להתבייש. איך נולדה הידי- עה? הברר מעניין, כי הוא מראה משהו על שיטת קול ישראל בעניינים מרתביים. יום לפני-כן נערך בטלביזיה הגרמנית סימפוזיון של יום א' על הנושא: ביקורו של מלך מארוקו בגרמניה, והמסקנות לגבי יחסי גרמניה-ערב בעתיד (ראה לעיל). המשתתפים: עורך התוכנית, ורנר הופר, כתב גרמני נוסף; העתונאי המארוקאי מר- חמד מטוקי; העתונאי הסורי חאסן סוליאק; העתונאי הישראלי מיכאל נתן; כתב העונט הזה בגרמניה המערבית, והעתונאי הצרפתי אלן רואה.

השיחה כמעט ולא נגעה בענייני ישראל. היא התרכזה בפרשה הסנסאציונית, המס- עירה עדיין את אירופה: חטיפתו של מהרד בן-ברקה, מנהיג האופוזיציה השמאלית ה- במארוקאית, בנמל-האוויר של פאריס.

בורגיבה הוזכר רק פעם אחת. הכתב הצרפתי סירר שבורגיבה אמר לו: "כמעט אפשר להתבייש להיות ערבי בשעה זו." בילבול קטן. כאשר הגיעה השיחה ל- ענייני ישראל, הביע העתונאי הצרפתי את דעתו שלו: "שיגשגת הערבים לישראל גר- בעת עת משיגשגה של ישראל, הערבים מקנאים בה בגלל הצלחתה הכלכלית."

דברים אלה נאמרו בלי כל קשר לבורגיבה, היוו את דעתו של עתונאי צרפתי ממדרגה שניה. אך די היה בבילבול קטן, כדי לשים בפני הנשיא התוניסי סיסמה ציונית קלאסית.

אשדוד

יחיד ימי הביניים

הפעולה אורגנה לפי כל כללי מילחמות- הקודם של ימי-הביניים.

זקות מעטות לפני הסימפוזיון, כאשר נוסדו המשתתפים, סיפר הצרפתי את אותו הסיפור בסודי סודות, ביקש מחבריו שלא להזכירו, כי הדברים נאמרו לו על-ידי בורגיבה בשיחה שלא-לפירוט. הדבר לא הפריע לו עצמו לשדור כעבור כמה רגעים.

מטוסים היה בא ללוד גם בשבתות, אי- הולא ההגבלות הדתיות. הנהלת הנמל הייבת להבטיח כושר מיב- צעי מלא של השדה גם בימי שבת. כך מחייב התקנון הבינלאומי. לכן מפסיד נמל-התעופה כ-16 אלף ל"י רווח בכל שבת. מחיר כל שבתות השנה: 832,000 ל"י.

מפלגות

במי בחר הבוחר

צמרת המפלגה הליברלית מתלבטת לאח- רונה בעייה אשר שמה שלמה כהן-צידון. הפרקליט התל-אביבי, העומד עתה ראשון בתור לכנסת ברשימת גחיל, סבור כי אחד החיכים של מפלגתו חייב להתפטר, כדי לפנות לו את מקומו.

אילו היה כהן-צידון היחיד המחזיק ב- דעה זו, היחה הבעייה יורדת במהרה מעל סדר-היום. אולם חברים אחרים בהנהגת ה- מפלגה צידו בו. את נימוקי המצדדים הביע חבר מרכז המפלגה ברנהרד בלנוב, הידוע כנאסטרונם מדופלם ואשר אינו מקיים יח- סים אישיים עם כהן-צידון. כתב בלנוב, במכתב שהובא לידעת חבריו במרכז:

טבלת תוצאות הבחירות מראה, שבניגוד למצופה, השכבות האמידות לא נתנו את קולותיהן במידה מופקת לגחיל, והעדיפו עליו את המערך. שכבות אלה — שהיו בעבר מאגר קולות הימין — על-ידי התנהגותן זה, יכלו למוטט את כל גחיל, אשר ניצל (המשך בעמוד 10)

בעיקר במשמרת השנייה של ימי ששי. אבל תוצאות הכפייה הדתית בתחבורה אינן רק פוליטיות. הן שוות הון רב. נמל חיפה. לפי טענותיו של דובר הנמל, השבתת יום עבודה באונייה אחת עולה בממוצע 1500 דולר. הסכום הזה אינו כולל את הרווח המשוער של האונייה, אלא רק את מחיר החזקתה. חברות השיטי לוקחות את ההפסד הזה בחשבון, ומכניסות אותו למחיר ההובלה. בסופו של דבר משולם המחיר מיכיסו של הצרכן הישראלי.

בעונת החורף נמצאות מדי יום כ-20 אוניות בנמל חיפה. ביום רגיל המסיפר הוא קטן מזה: 15 אוניות ביום. זהו גם מספר האוניות העונגות ששבת ממוצעת בנמל חיפה. מחיר השבת לכלל האוניות: 22,500 דולר. המחיר של 52 שבתות השנה הוא 1,170,000 דולר, יותר מ-3.5 מיליון לירות.

נמל אשדוד. בגמר בניית שלב ה- הדרים — בעוד מספר חודשים — יהיה הנמל מסוגל לקלוט שש אוניות בעת ובעונה אחת. ההפסד השנתי, לפי אותה החשבון, יהיה אז 1,404,000 ל"י. מחיר השבת יעלה במרוצת השנים, כשיתקרר הנמל לממדין הסופיים: לגודלו של נמל חיפה.

נמל-תעופה לוד. מכל נחיתה של מטוס מרויח נמל-התעופה 1000 ל"י ב- יום רגיל נערכות בלוד כ-16 נחיתות (400 נחיתות בחודש). אותו מספר